

PROTOKOLL FRA LFBS REGIONRÅD NORD OG MIDT

STED: Clarion Hotel kongress Trondheim

NÅR: 11.10.2020

DELTAGERE: Vilde, Kari, Thomas, Victoria, Elsa og 8 deltagere fra regionene. Tre fra region Nord og fem fra region Midt.

Regionrådet jobbet frem tanker og refleksjoner gjennom fire forskjellige oppgaver. Alle innspillene er lagret hos LFB slik de forekom i møtet, i protokollen gjengis kun konkrete ønsker som kom frem. Det fremkommer ikke av protokollen hvilke regioner som kom med forslagene, men det er lagret hos LFB.

Alle forslag i protokollen blir oversendt til styret som har ansvaret for å vurdere forslagene i forbindelse med arbeidet om en ny politisk plattform. Regionene vil få lagt frem alle ønskene på sitt allmøte i forbindelse med landsmøte 2021.

OPPGAVE 1 – POLITISK PLATTFORM

Regionene ble delt inn i grupper, og fikk mulighet til å velge fritt blant temaer i politisk plattform. Svarene som er gjengitt har kan avvike fra de konkrete innspillene fra regionene da de er omformulert til politiske meninger av administrasjonen i LFB.

Advokat:

- Det er et økonomisk tap å gå til erstatnings sak mot barnevernet
- Det bør være ansatte i LFB med juridisk bakgrunn om kan hjelpe medlemmene med å finne advokat og psykolog
- Det er et offentlig ansvar å følge opp med advokat til barnevernsbarn, men det er ikke godt nok i dag
- Barnevernsbarn skal ha fri rettshjelp
- Det offentlige bør tilby samme støtte til alle

Bemanningsnorm:

- Det er ikke så viktig med bemanningsnorm så lenge personen har omsorg, tid og kapasitet
- Det bør vurderes på barn som bor på samme institusjon skal ha samme saksbehandler
- Man bør heller ha en «reserve-saksbehandler» heller enn et team som følger opp
- Det er viktig å kunne bytte saksbehandler

Dokumentasjon på institusjon:

- Loggføringen de ansatte gjør på institusjon er viktig, men den føles overfladisk og tar lang tid
- Man bør ha innsyn i referater/logg om seg selv, spesielt når det skrives om dype samtaler
- Det kan komme frem feil og misforstått info i dokumentasjonen dersom ungdommene ikke får være med å godkjenne den

Enslige mindreårige asylsøkere:

- Det er viktig å få opprettholde relasjoner man har, også med familien

- Enslige mindreårige asylsøkere bør være et satsningsområde og må behandles som barnevernsbarn
- Enslige mindreårige asylsøkere må også møtes med trygghet og forutsigbarhet
- Enslige mindreårige asylsøkere må få tilrettelagt det de trenger, spesielt når det kommer til språk og skole

LHBTIQ

- Det skal ikke være forskjell på LHBTIQ barnevernsbarn og andre barnevernsbarn

Medvirkning:

- Det er viktig med nok og god informasjon om medvirkning
- Det bør være medvirkning i ansettelsesprosesser på institusjon
- Man bør få være med å si noe om de ansatte på institusjonen sin turnus
- Handlingsplaner er viktig for god medvirkning
- Av og til er det godt å ikke måtte ha en mening eller bestemme noe

Saksbehandlere i barnevernet:

- Alle barnevernledere skal ha barnevernutdanning
- Lengre praksis i utdanningsperioden
- Personlig helhetsvurdering for å se om personen skal kunne klare det
- Ledelsen i barnevernet er ikke god nok
- Barnevernsbarn må bytte saksbehandlere for ofte

Turnus på institusjon:

- Det er lang tid mellom vaktene til enkelte, spesielt hvis de ikke har riktig kompetanse
- Det bør være mer egnethet og ikke bare fokusere på kompetanse
- Barn på institusjon bør få informasjon om når ansatte slutter
- Det kan fort bli mange voksne å forholde seg til på institusjon

Fritt tema:

- Det bør vurderes om det skal være erfaringskonsulenter ansatt i kommunene
- Man bør slå sammen flere barneverntjenester, men det bør også være flere kontorer der barn er – spesielt i kommuner med få mennesker
- Det bør være noen «over» barnevernet som kan granske saker. Hvis en sak er vanskelig, kan de ta avgjørelser og tolke

OPPGAVE 2 – SPESIFIKKE TEMAER

Regionene fulgte samme gruppene som i oppgave 1, men fikk denne gangen fem temaer og velge mellom. Temaene var: besøkshjem, institusjon, kommersielle aktører, klage på barnevernet og saksbehandlere. Gruppene fikk bestemme selv hvilke av temaene de ville snakke om.

Besøkshjem:

- Å være i besøkshjem gir meg større nettverk
- Det kan være forvirrende og slitsomt å være i besøkshjem
- Det er ikke nødvendigvis alltid bra med besøkshjem

- Besøkshjemmene bør få mer kunnskap både gjennom kriterier og kurs
- Det er viktig at besøkshjemmet opprettholder avtaler

Institusjon:

- Det føles ikke bra å bo på institusjon fordi de kan bruke makt og tvang
- Tiltakene man har blir ikke alltid fulgt opp på institusjon
- Det mangler en familiefølelse når man bor på institusjon
- Det bør være tettere oppfølging
- Det er viktig med riktig turnus
- Det beste med å bo på institusjon er å ha en plass å bo og få mat
- Når man bor på institusjon får man møtt likesinnede som bidrar til at man ikke føler seg alene
- Det er ikke så bra at man ikke får ha overnattinger og at innetidene er strenge
- Institusjonene bør ta mer hensyn til hva ungdommene vil
- institusjonene bør føles som et hjem
- Det må være bedre turnuser i ferier
- Institusjonene bør reparere ting som blir ødelagt
- Institusjon kan være kjempe bra hvis det er bra for barnet
- Det er av og til lettere å slippe å knytte seg til folk når man bor på institusjon istedenfor i fosterhjem
- Det er lettere å klage på institusjon enn fosterhjem
- Ansatte på institusjon burde ha medlevertturnus
- Barnevernsbarn som skal flytte på institusjon burde få informasjon om hvordan det er å bo på institusjon før man flytter inn

Kommersielle aktører:

- Man skal ikke ha barn på institusjon for egen vinning
- Man burde ikke lage institusjoner for egen lønn
- Man kan få den lønnen man fortjener, men ikke for å bli rik

Klage på barnevernet:

- Det er manglende informasjon om hvordan man klager på barnevernet
- Det bør lages brosjyrer eller oppnevnes støttepersoner som kan forklare hvordan man klager
- Det bør være et klageombud som gjør noe med klagen

Saksbehandler:

- Det kan fort bli et lojalitetsproblem mellom barn og foreldre når de har samme saksbehandler
- Dersom man skal bytte saksbehandler bør man få informasjon om hvem den nye er før man møtes
- Saksbehandler må fortelle om rettighetene til barnevernsbarn
- Saksbehandlere bør ha større kompetanse om lovverk
- Saksbehandlere bør være omsorgsfulle
- Saksbehandlere bør snakke med barn på tur eller kjøretur, det er bedre enn å snakke på et kontor
- Hovedkontakter og saksbehandlere må ha samtaler sammen

OPPGAVE 3 – PLENUMSSAMTALE

Vi hadde en plenumssamtale om medvirkning under regionrådet. Referatet fra samtalen er lagret hos LFB. Under gjengis helt konkrete forslag som kom ut av samtalen.

Hva skal til for at du har lyst til å si noe om din egen sak?

- For at jeg skal ha lyst til å si noe i min egen sak må jeg ha tillit og føle meg trygg med den jeg skal medvirke med
- Man må bli hørt på og ikke bare få nei gang på gang
- Hvis du skal medvirke i saken din må det være rom for å gjøre det, ting kan ikke bare bli avgjort der og da
- Du må få tilbakemeldinger på det du har pratet om, hvis ikke blir det ikke reelt
- Det er viktig med relasjoner, og at du er trygg på den du skal snakke med. Man går jo ikke inn og prater med en random
- Man har lyst til å si det til noen man vet kan gjøre noe med det
- Det må være gjensidig respekt og at det er en felles forståelse for det man snakker om

Hvordan får man til trygghet og tillit?

- Det kan ikke være sånn at forståelsen saksbehandleren i barnevernet har om ditt liv kun er basert på det som andre har skrevet om deg
- Man kan ikke bytte saksbehandler så ofte, det må være en fast
- Det må være mer normale samtaler
- Trygghet skapes gjennom tillit
- Tillit har mange definisjoner, men først og fremst må det være samsvar mellom det man sier og det man gjør
- Respekt
- Man må få respekt for å vise respekt
- Når hele historien til barnet kun er en saksmappe er det lett at den blir mistolket
- Ansatte i barnevernet må være villige til å bli kjent med meg, og ikke bare det som er skrevet.
- Min historie må jo komme fra meg selv.
- Det er viktig at det gis plass til at jeg skal fortelle min egen historie og presentere meg selv
- Man må være enige med hverandre om hva som skal skrives

Hva trenger du for å føle deg trygg på at det du sier har betydning for saken din?

- Man må kunne forholde seg til den samme saksbehandleren, sånn at man slipper å fortelle det samme gang på gang
- Det handler om at man skal bli lytta til og at man ser og opplever en endring
- Man bør få innsyn i det som står i mappen sin og begge må være enige om det som står der
- Hvis det har blitt dokumentert uten at du vet noe kan det jo bli feil
- Man kan ikke være «fake», man må være snill
- Det må skje noe ganske fort, det kan ikke ta så lang tid
- Å være i barnevernet er litt som å gå gjennom gjørme

Er det viktig for deg å si noe om din egen sak?

- Ja, med fire utropstegn
- I ansvarsgruppemøter kan man bli sittende nederst ved bordet også sitter de voksne øverst ved bordet og snakker om den som skal være hovedpersonen. Det kan være litt demotiverende
- Man skal ikke være passiv i ansvarsgruppemøter
- Jeg skjønner ikke alltid hva som skjer i møtet, noen må dobbeltsjekke at du blir sett og hørt
- Beskjeden er ikke gitt før den er forstått
- Det er viktig å se på hva man trenger å si noe om, det er ikke viktig å ha en mening om alt. Det er stor forskjell på små ubetydelige ting som ikke betyr noe, og store ting som betyr noe
- Jeg gidder ikke at de bare skal spørre bare for å spørre, det må jo være en mening bak det
- Den som har noe med deg å gjøre må være med å si noe om hva som er små ubetydelige ting eller store ting
- Selv om du er saksbehandler er du ikke verdensmester
- Du skal jo ha noe å si uansett om du har så mye du skulle sagt eller ikke
- De ansatte på institusjonen må lytte til det du sier selv om de ikke kan gjøre noe umiddelbart
- Man må få en grunn til hvorfor det blir som det blir, det hjelper ikke at folk bare sier «det bare er sånn»
- Barn og ungdommer forstår mye mer enn det de voksne tror
- Forklar det heller enn å ikke gi det en sjanse

Hva er det som gjør det vanskelig, og hva kan løse problemet?

- Når du først skal fortelle om at du har det vanskelig blir det veldig vanskelig når du blir plassert på et kontor. Man burde heller gå en tur
- Det blir så formelt på kontoret, du får en helt annen måte å være på når det er på tur
- Tidligere dårlige erfaringer kan gjøre det vanskelig, da kan man fort tenke «det betyr jo ikke så mye for det er jo bare meg»
- Noen ganger mangler man jo faktisk ord også, man har ikke språket. Man kan lett si det går bra hvis man ikke har noen andre ord
- Man skal ikke måtte gå gjennom noen andre for å få kontakt med saksbehandler
- Hvis jeg skal si ifra til noen om hvordan jeg har det vil jeg helst si ifra der og da. Jeg kan ikke vente til saksbehandler er klar. Hvis jeg må vente mange dager så gidder jeg ikke
- Vi mennesker kan jo ikke bare trykke play når det passer
- Man må være arenafleksibel
- Man kan ikke si «dette her trenger vi ikke prate om», barnet må få prate fritt
- Barnevernet må trygge på at det er greit å si det du vil. Man må trygges på at ingen blir lei seg, og at det du sier er viktig

ANDRE INNSPILL

- *Det bør være voksensamling flere ganger i året.*
- *Det er rart å ha vask på soverommet på institusjonen*